

Отъ околнитѣ акации сж нападали прегорѣли листа долу по камънитѣ. Минаваме по тѣхъ. Отсреща, въ едно малко дюкянче калайджия удря съ чука по нѣкакъвъ сждъ. Шумътъ се слива съ тропота на нашитѣ обуца въ задрѣмалитѣ улици. По стрѣхитѣ тжно гукатъ гължби и напомнятъ за топлия югъ.

Вървимъ съ потиснати души. Побиватъ ни свещени трѣпки. Великиятъ Левски и ние, днешнитѣ българи! Живѣемъ ли и ние съ неговитѣ идеали? Обичаме ли Родината си така, както той я обичаше? Той даде живота си за нейната свобода. Ще дадемъ и ние всичко мило и драго, за да я запазимъ. Така ще изпълнимъ завета на великия българинъ. Така ще се покажемъ достойни синове на майката Родина!

